

S.N.
January 20
VI 10a

HUNGARY

HEALTH /1600/
Hospitals /1602a/
Médicines /1602b/

THE SITUATION OF HOSPITALS IN PRESENT DAY HUNGARY.

SOURCE ROME: A 55-year-old Hungarian Jewess who was interviewed by an RFE reporter while in transit for Israel.

DATE OF OBSERVATION: Up to December 1954.

SUMMARY: Source of this report was for a long time in the State Hospital in SZABOLCS UTCA.

She learned that the doctor's pay is not enough to live on, generally being from 1,300 to 1,500 forints a month, while a professor earns 2,000 forints. Naturally they try to make extra money, but this is strictly prohibited and checked, nevertheless there are abuses.

The report also gives information on the hospital personnel who neglect the cleaning and their duty, and only help the patients if the latter give them money. There is a lack of drugs, and the doctors ask relatives of sick people to try to obtain drugs from abroad in sufficient quantity so that some will remain over for the doctor's private use. Sersapil and Ovocilin are unobtainable, and two years ago it was impossible to find Igrapirin, which is now beginning to be made in Hungary, as is streptomycin.

EVALUATION COMMENT: The conditions prevailing in the BUDAPEST hospital under reference are consistent with the general health situation in the country. The life in other BUDAPEST hospitals shows the same characteristic details as described in this report. The salaries of the physicians are correctly quoted. Prof. MOLNAR Béla is a known personality in Hungarian medical life.

The careless work of the hospital personnel is generally known. It is unanimously deplored - as also stated in previous reports - that only a few nuns are working in the hospitals.

/more/

1.

Concerning the shortage of medicaments it must be pointed out that the American Relief Program for the people who had suffered from the floods supplied several tons of medicaments to the Hungarian Red Cross among them a large quantity of irgapirin which is also among those medicaments which are short in Hungary as also stated in the report. The efforts to produce streptomycin in Hungary are known from the press.

X X X

A Szabolcs utcai állami kórházban, mely azelőtt zsidó-kórház volt hosszú idő óta /1952/ rendszeres kezelés alatt álltam. Két alkalommal meg is operáltak s ilyenkor természetesen fekvőbetegként több hétre, sőt hónapra is bent kellett maradnom. Így itt a helyzetet elég jól ismertem. Az orvosok általában elégedetlenek a kevés fizetés miatt, mert ebből családot is de még annélkül is képtelenek megélni. Egy orvosnak általában 1300-1500 forint havi fizetése van, de a kórházon kívül keresni nem tud, mert a kórházi munkaidő minden idejét leköti. Ezenkívül manapság odahaza privát beteg alig-alig akad. A kórházi professzorok havi fizetése eléri ugyan a 2000 forintot, de ez is szinte nevetségesnek tűnik, különösen azoknak a fizetésével szemben, akik egyszerű proli-sorból a Párt révén kerültek sokkal jobban fizetett pozíciókba minden különösebb szakértelem és képzettség nélkül. Két esetet említhetek meg. MOLNÁR professzor havonként 1900 forintot keres s mint azt sokan tudják egy sebészorvos operatőr szakmában soha sem volt lerögzített munkaidő, biztos szabadság, mert minden pillanatban jöhetett a "Sürgős, életveszélyes" operációt jelző telefon vagy hívás. A másik az ugyancsak ott dolgozó HERCZEG adjunktus, aki a Szabolcs utcai állami kórház adjunktusa ma az egyik legbiztosabb kezű operáló sebész-orvos jó hírnévvel. Az ő fizetése havi 1500 forint.

Nem jobb a helyzet az ápolószemélyzet esetében sem. Az ő fizetésük is alacsony és így kényszerűen vannak, hogy külön keresetet biztosítsanak. Erre az alkalmat és lehetőséget rendszerint maguk teremtik meg. Mégpedig úgy hogy hanyagul és felületesen látják el szolgálatukat és csak olyan esetekben van kivétel és rendes ápolás, ahol a betegről vagy hozzátartozótól pénzt várnak. Sok betegársam panaszkodott ezek miatt az állapotok miatt és kifogásolták hogy eltávolították az apácák a kórházakból. Amikor az apácák teljesítették szolgálatot, ilyen esetek nem fordultak elő. Az apácák a legnagyobb szeretettel türelemmel odaadással, gyakorlattal és szaktudással végezték munkájukat megkülönböztetés nélkül, kizárólag a beteg a szenvedő ember érdekében. Különösen az egyes különösobak betegeit zsarolják a takarító, ételhordó vagy gyógykezelő személyzeti alkalmazottak. Ha a dolog ki-

/more/

tudodik az illetőt elbocsátják ugyan, de mint egy ismerősöm meglepetéssel tapasztalta rendszerint egy másik kórházba kerül át. Ebből arra következtetek, hogy kevés az erre szánt személyzet.

A koszt általában kielégítőnek mondható. Ez általában beszédtema szokott lenni, ha más kórházból átjövő beteg vagy látogatóval beszél az ember. Annál több a panasz a gyógyszerhiány valamint a rossz minőségű magyar gyógyszer ellen. Egyáltalán nem kapható például vérnyomáselleni orvosság mint Sersapil és Ovocilin. Két évvel ezelőt még egyáltalán nem lehetett Irgapirint kapni. Most már állítólag megindult a gyártás Magyarországon is sőt azt is mesélték, hogy a Streptomycin gyártását is el fogják kezdeni, bár... ezeknek gyógyító hatásához már most kételyt fűznek. Orvosaink aránylag lelkiismereteseek, ha megtudják hogy valamelyik betegnek külföldön hozzátartozója van, valósággal könyörögnek, hozassanak külföldről gyógyszert lehetőleg olyan mennyiségben, hogy abból ők is kaphassanak pénz ellenében. Az én kezelőorvosom is könyörgött nekem, hogy kérjek külföldön élő rokonaimtól Ovocicin injectiókat, mert nekem is arra volt szükségem. A megmaradó felesleget az orvos vette át.

End.